

Виходити ве Львовѣ ще Вторина, Четверга и Суботы
кромъ рускихъ сялти) о 4-й год. попол. Литер. податокъ
"Бібліотека наизнаніи. Невѣсті" виходить по 2 почт. ар-
кушъ кожного 16-го и послѣднаго для кожного мѣсяца.

Редакція, адміністрація и економіція підъ Ч. 44 ул. Галицка.

Всѣ листы, посылки и реклами вилюжити пересыпать
по 2 аркушамъ: редакція и адміністрація "Дѣло" Ч. 44 ул.
Галицка.

Рукописи не звертаються только на попереднє застере-
женіе.

Поодиноке число стоять 12 кр. а. в.

Оголошенія приймаються по чїй 6 кр. а. в. бѣ одна
строчка почтани.

Рекламиції неопечатаній вѣль отъ порта

Предплату наложити посольскимъ франко (найлучше
почтовымъ переказомъ) до: Адміністрації часописа "Дѣло"
ул. Галицка, Ч. 44.

Просимо всѣхъ П. Т. Предплатниківъ
"Дѣла" поспѣшити съ надсыланьемъ
залогой предплаты, щобъ мы не бу-
ли змушеній перерывать Имъ вы-
сылку нашої часописи.

ШКОЛЫ народнї и ихъ впливъ

на бѣтъ матеріальныи краю.

III.

И исторія учитъ: народъ працѣвітый и
ощадный поѣдае народъ менше працѣвітый и
менше ощадный. Чимъ поѣдають насть
Нѣмцѣ? Працю. Чимъ поѣдають насть жида? Ощадностео. И на нещастіе, нѣякій внатокъ
заперечити не може, щобъ такъ не було.

О ощадности у насть людъ съ малыми
вынѧтками не мае понятія. У шляхты перей-
шао въ приказку: „Zastaw sie, postaw sie“, а
селянина множенемъ шинквѣ и отдаваньемъ
ихъ Жидамъ учено цѣлый свій дохбѣ тра-
ти въ коршмѣ або на окавањахъ; а наслѣдокъ
сего такій, що нынѣ вже не ходить о бѣтъ
політичній, а ходить о тое, чи маємо жити,
чи загинути?

Не много лучше у насть стоять съ пра-
цѣвіостео. У просвѣченыхъ народовъ стоять
засада: Часъ то гроши. Колько-жъ часу у насть
чоловѣкъ не марнує?

Повторяю до пересыту: Край нашъ
рольничій, а однакожъ рольництво у головної
масы людъ въ найбѣльшомъ занедбаню. О по-
правѣ господарства, о плодоземнѣ, въ загалѣ
о рациональнѣй господарцѣ людъ понятія не
має. Свѣтъ поступає, а у насть господаруєся
такъ, якъ дѣди и прадѣди нашій господарили.
Ба що гдѣ, у насть праца около господарства
рольного уважаєся пониженіемъ. О торговлѣ
и промыслѣ не вгадувати, ба и той, якій де-
бувъ, при желѣзницахъ вытикаєся и упадає.

Такъ потреби множатся, а доходовъ не
прибуває; чи-жъ дивно, що чужій розширя-
ються и богататся? И мы могли-бы богатѣти,
та не умѣмо рационально працювати, не зна-
емо вызыкувати богатствъ землѣ нашої. Тре-
ба було Прусаика Домса, щоби показавъ, якій
миліони лежать н. пр. въ Бориславѣ. И зновъ
чужій злетѣліся якъ ворони, вызыкувати
скарби землѣ нашої, а мы съ загнеными
руками придувалися.

Ту отповѣдь на пытанье: Чому напи-
людъ упадає? Упадає и марнїє людъ, бо не
умѣє рационально працювати, не умѣє щадити.

Предплати на "Дѣло" для Австроїї: для Россіи:
на пѣмъ року . . . 12 кр. на пѣмъ року . . . 12 рубл.
на пѣмъ року . . . 6 кр. на пѣмъ року . . . 6 рубл.
на третій року . . . 3 кр. на третій року . . . 3 рубл.
на пѣмъ року . . . 16 кр. на пѣмъ року . . . 1 рубл.
на пѣмъ року . . . 8 кр. на пѣмъ року . . . 8 рубл.
на третій року . . . 4 кр. на третій року . . . 4 рубл.
на сьмь додатка: на сьмь додатка 8:
на пѣмъ року 5 рубл.
на пѣмъ року 250 кр. на пѣмъ року 250 кр.
на третій року 125 кр. на пѣмъ року 125 кр.

Для Варшавы, скрѣзь Россіи:
на пѣмъ року 15 кр.
на пѣмъ року 750 кр.
на третій року 875 кр.
на сьмь додатка: на сьмь додатка 8: 6 кр.

Бракъ розумної працѣ и ощадності провалить
до нужды. Обѣдь той причини всѣ іншіе суть
подрядної натури.

Знаючи тулу головну причину маємо на-
рештѣ директиву для школы и знамо, чого
бѣтъ не вимагаюти нашій относини — що має
она робити, въ якому напрямѣ має дѣлати?

Скоро причиню упадку люду есть бракъ
рациональної працѣ и ощадності — то вихо-
дить просте внесене: Школа повинна учити
рациональної працѣ и ощадності. Учѣть людъ
рационально працювати и щадити, а уратуєте
его. Такъ чинять по іншихъ краяхъ, заводятъ
роботнѣ шкльни, каси ощадності. А що
можливе и пожиточне де-инде, чому жъ бы не
могло бути такимъ и у насть?

Та не толькъ людъ упадає; мы всѣ су-
немося въ прощастіе нехібну, а причина ле-
жить такожъ въ нашомъ вихованю. Вина
лежить въ непрактичномъ урядженю шкль.

У насть виробилася загальна манія посы-
лана дѣтей до шкль середнїхъ, а властиво
до наукъ класичнїхъ, до гимназії. Кождый
шляхтич выбражує себѣ, що пониживъ-бы
свої дѣти, якъ-бы не посылавъ ихъ до гим-
назії, — виховує ихъ на „шіешіан“⁴, на шлях-
тичнѣ, на пановѣ, котрій нервъ, якъ казавъ
графъ Войтѣхъ Дѣдушицкій, непридатнѣ до
іншого варбоку надъ добре оженене. И не
пытали, коли въ нихъ учащало до якої
школы рольничої, а господарство наї ведеся
давнимъ способомъ черезъ слугъ и наемни-
ковѣ.

Подобно якъ шляхтич, такъ и священ-
никъ рускій не выбражує себѣ для свого
сина іншої школы якъ гимназію. Тое переко-
нанье було такъ утвержджене, що коли я
даю сина до шкль реальнїхъ, сїдѣдь мої
сказали: „Качалъ бракує клепки въ головѣ;
бѣтъ не иде тою дорогою, що іншій людѣ“.

За прикладомъ тыхъ двохъ верстъ идуть
всѣ інші. Въ школахъ людовихъ приготов-
лювали до гимназії, тожъ кождому снилася
гимназія.

Гимназія суть переповненій; надъ мѣру
выходить въ нихъ кандидатовъ на урядни-
ковѣ. Але то все суть верстви конеумцій
нїй, а бракъ силь продукційнихъ, зароб-
ковихъ.

И оно інакше бути не могло, бо хотъ ве-
ликій бѣльштесь людей має толькъ практиче-
ніе успосбленіе и могла бы бути пожиточною въ
практичнїхъ заводахъ, то не знаходила въ

Одесське славянське общество.

III.

Перехожу до сусѣдовъ Русиновъ — до
Поляківъ. Національний рухъ познаньскихъ
и шлекихъ Поляківъ носить такій самъ ха-
рактеръ, якъ и галицко-рускій рухъ. Доля
ихъ дуже східна. Але зовсімъ іншій ха-
рактеръ має національний рухъ Поляківъ въ Га-
личинѣ. Що судити посли дѣла въ Галичинѣ,
котра посила Базитами и банковими дѣятелями (нагадаю упадокъ
„славянського банку“, що зруйнувало 100.000
селянтъ), то треба сказати, що сторонники той
партиї не багато научились въ исторії Поль-
ши. Мѣжъ тымъ ся партія причаровує своїми
шляхетскими ідеалами: її підлягають многі
талантливій люді. Въ поступкахъ сеї партії
пробивається фальшь. Замѣтъ, щобъ лишити
Русиновъ самыхъ себѣ, позволити имъ кори-
стуватися правами, запорученими конститу-
цію, она вадається головною коло того, щобъ
„переробити“ Русиновъ и въ той цѣлі обти-
жав навѣть краївий бюджетъ, въ котрого ви-
значаються десятки тисяч на удержаніе „ру-
скогого імперіату“ у Львовѣ, а на чолѣ тогого
інтернату стоїть ксендзъ Калинка, чоловѣкъ
безперечно талантливий и умній, но взявши
ся не за свое дѣло. А мѣжъ тымъ ти заходи
около „перероблюванія“ Русиновъ не доводить
до нѣчого. Чимъ бѣльше розвиваються Русини,
тимъ рѣвше обзывають они права на само-
стїйне жити бѣль чужою опїкою. Свої про-
тести заявляють они при всікому случаю
твіро и рѣвко. Минувшого року въ Krakowѣ

вразновано 200-лѣтній ювілій польського ко-
роля Яна Собѣскаго, що визволивъ Вѣдень бѣтъ
турківъ 1683 року. Позаякъ Собѣскій похо-
дивъ въ руского рода, то торжество краков-
скому хотіли надати руско-польський характеръ,
але галицко-руска інтелигенція однудишно вѣ-
дзилась бѣтъ участі въ ювілійномъ торжест-
вѣ, а въ Krakowѣ явилось лише колько-кі
рускіхъ селянъ, котріхъ яко сельськихъ вѣ-
тівъ, затягнули тамъ підъ впливомъ мѣсцев-
ої адміністрації.

Треба однакожъ признати, що число сто-
ронниківъ реальнїй и розумної політики значно
збѣльшилось и въ Галичинѣ. Я вже
говоривъ, що значна часть польськихъ газетъ
протестувала противъ Базитівъ, котріхъ заходи
такожъ інтерес для славянства. Талантливий
романистъ Михаїлъ Балуцкій въ своїхъ романахъ бичувъ слабості галицко-
польськихъ „станьчиковъ“ (аристократівъ) для
Базитівъ. Отже въ польській праці проявляється
що-разъ бѣльшій інтерес для славянства.
Н-давно двѣ львівські газети „Kurjer Lwowski“
и русофіска „Gazeta Narodowa“ енергично ви-
ступили въ оборону Словаківъ сильно гните-
ній Мадярами. Такій зворотъ не виїчайно
замѣтний (толькъ що у „Gaz. Narodowej“
проявляється се не зъ переконанія и засады, а зъ
примхи Рено), если маємо на увагу тѣ близькі
близици, які все заходили мѣжъ Поляківъ
и Мадярами. И польська література все бѣльше
звертається до реального напрямъ, ікъ сего до-
казомъ твори новѣйшихъ романистівъ (Еліза-
рішка, Сінкевичъ, Єжъ, Балуцкій), що
розвбудили загальній інтерес въ Европѣ и
перенесли навѣть на російській языкъ. Поля-
ки слѣдять такожъ за російською літературою

и наукою, а той новий напрямъ підмагають
декій соліднїй польській газети видають въ
Варшавѣ, а такожъ петербургскій „Kraj“. .

Друге захѣдно-славянське племѧ, Чехи,
находилося минувшого року въ менше корист-
нїхъ умовіяхъ, якъ іхъ сусѣди и політичнї
союзники, Поляки. Мимо тыхъ уступокъ, які
имъ робить правительство, Чехи переживають
критичнї часи задя однудності, съ якою
противъ нихъ виступають Нѣмцѣ. Даєнїши
мѣжъ Чехи вести, такъ сказати-бѣтъ, „регу-
лярну“ вѣйну съ правительствомъ. Та скоро
лишь правительство троха прихильнѣйшимъ
оказалось для Чехівъ, Нѣмцѣ повстали про-
тивъ нихъ, які одинъ мужъ, виївши имъ
въ тѣмъ станѣ, въ якому бѣтъ видимо, не

зупиняється „partizantskaya“ вѣйна. Чехи
демонструють засади, що студенти вда-
вали декій іспити по нѣмецькимъ. Позаякъ
торговля и промисль, скупленій головно въ
рукахъ Нѣмцѣвъ, то они держать въ рукахъ
своїхъ многочисленну роботнici класу и ста-
гаються въ школахъ виїмчити дѣтей ческихъ
роботниковъ. Въ той цѣлі Нѣмцѣвъ всі
основують „Schulverein“⁵, котрій въ грощѣ
збираний, де лише звучить нѣмецькій языкъ, за-
кладають школи въ тихъ сторонахъ, де Нѣмцѣ
живутъ зъ сумішъ съ Чехами. Чехи наслѣд-
уютъ такожъ Нѣмцѣвъ, однакожъ борба показується
нервною. Якъ слабий ще ческий народъ въ
національному виглядѣ, видно мѣжъ іншими
зъ того факту, що онъ не въ силѣ бувъ все-
цѣло піддержати вѣйстного африканського по-
дорожного и знаменитого природознавця Го-
луба, котрій тому мусивъ за помочю звер-
нутися до Нѣмцѣвъ. А мѣжъ тымъ у Чехівъ

суть аристократи-февдалы, що орудують ми-
люновимъ майданомъ.

Годъ не доторкнутисъ колькома словами
относинъ Чехівъ до Поляківъ. Якъ звѣстно,
оба тѣ народи солидарні въ справахъ вну-
трїшньої політики Австроїї. Зближеніе мѣжъ
ними послѣдувало однакожъ зъ чисто опортуні-
стичнїхъ причинъ — оба народи потребують
обопольної помочі. Борба противъ Нѣмцѣвъ
заявляє Чехівъ съ галицькими Поляками; але
Поляки ще мають обрахунокъ съ Русинами,
а просте виїхованіе Чехівъ вимагає того,
щобъ симпатіи руского свѣта були по іхъ
сторонѣ. Ся обставина есть передовеють „ка-
менемъ преткновенія“ якъ для Чехівъ, такъ
и для Поляківъ. До того ще галицькі Поляки —
народъ аристократичній, а мѣжъ тимъ рухъ
ческій має характеръ демократичній. Міні-
стеръ фінансівъ, Полякъ Дунаевський, мусить
попирати интереси польської шляхти съ у-
щербомъ інтересовъ іншихъ стаївъ; тому
фінансова політика міністерства гр. Таффе
просто шкодить Чехамъ. Тому-то частка ческихъ
праць съ газетою „Narodni Listy“ на чолѣ,
рѣвко виступає противъ союза съ Галицькими
Поляками. Та мимо того єсть много токівъ,
котрі вижутъ Чехівъ съ Поляками. Языкі
іхъ близькі, а Чехи радо учатся славянськихъ
язиківъ, а найлекше польського, та заохочутъ,
щобъ и Поляки учились ческого языка.

тование его та^{къ} соб^и „отъ руки“, немовь-бы въ томъ перекопало, що справа се дуже дробна и проста и можна етъ однымъ почеркомъ нера, одн^ою громкою фразою развязать. Але признати треба, що таке „павльске“ трактованье руской справы въ послѣдныхъ часахъ стрѣчаєся (кромъ въ газетахъ гальцко-польскихъ) чимъ разъ рѣдше, а въ серіознѣйшихъ органахъ заграницной польской печати видно похвальное намаганье до якъ наибѣльшої и основности и подробности въ представлению руской справы.

Неразъ уже наша часопись мала нагоду подносити щирі и разумні голосы въ нашихъ спра-вахъ такихъ газетъ, якъ петербурскій „Край“ и варшавска „Prawda“. Ся послѣдна отворила на-вѣтъ спеціальну рубрику „Z Rusi Czerwonej“, въ котрой обговорює наші справы (послѣдними ча-сами рубрику тую провадить гал.-рускій писа-тель, крывающийся подъ псевдонімомъ *Миронъ*). Таку-жь спеціальну рубрику для галицко-рускехъ спрavъ отворивъ послѣднимъ часомъ и другій варшавскій тыждневникъ „Przegląd Tygodniowy“ и запросивъ до си веденя другого звѣстного гал.-рускаго писателя. Такимъ способомъ россійско-польска публика знакомится съ нашими спрavами, такъ сказать, зъ першої руки, въ такомъ оовѣ-тленю, въ якомъ бачутъ ихъ самі Русины и безъ тыхъ премногихъ путанинъ та недокладно-стей въ подробностяхъ, якихъ конечно допуска-тися мусить Полякъ, живучій по-за рускими кру-гами. Петербурскій „Край“, хоть и не отворивъ для нашихъ спрavъ особной рубрики, то все-жъ таки занимается ними пильно и кромъ дробныхъ замѣтокъ хроникарскихъ помѣщае часть отъ часу и обширнѣйши разумований статій о нашей спра-вѣ, майже завсѣгды построеній на здоровыхъ о-сновахъ и свѣдчачій о щирой воли та тверезомъ судѣ. Съ послѣдною того рода статіею „Kraj“ п. заг. „Dażenie na godowe rusińskie“, мы хотѣли-бъ познакомити читателѣвъ „Дѣла“.

Авторъ статії, якійсь і. А. Закшевскій, на-
важающи до обходу 23 тыхъ роковинъ смерти
Шевченка у Львовѣ, подносить фактъ, що „рухъ,
котрому колька лѣтъ назадъ заперечувано майже
права истнованя, нынѣ ставъ уже на широкой
подставѣ — разбудженои и съ кождымъ днемъ
змагаючоися самосвѣдомости народа руского“.
Дальше розказує онъ дуже удачно, якъ розвива-
лась „первѣтна идея народовцѣвъ въ австрій-
ской Галичинѣ подъ впливомъ новыхъ здобутківъ
знання и дѣсвѣду, та загально-людскихъ стремлень-
 нашого часу, котрї середъ молодѣжи рускої най-
шли широкій отголосъ.“ „Подъ многими взгля-
дами — твердить п. А. З., — нынѣшне „украї-
нофильство“ галицке есть зовсѣмъ неподобне до
того, якимъ було колись. И кто знає, чи те по-
степенне але ненастание усовершуванье теоре-
тичныхъ идеаловъ партіи, розширюванье круго-
вору, обнятого еи цѣлями, не есть найкрасшимъ
доказомъ жизненности самої ідеї. Не сходячи
зъ грунту національного, стоитъ она все таки
звѣзды на ровени сучасного знаня, отповѣдає
тимъ жизненнымъ вимогамъ, які насуває сучасна
исторична хвиля“.

Дальше авторъ анализує ідеали первѣстного „украинофильства“ галицко-руського, котре „вывело підъ впливомъ поезіи, епосу народного, що, якъ вѣдомо, нѣгде може не досягнувъ такъ високої степени розвою, якъ въ малорускому народѣ, — и якъ зъ-разу мало характеръ переважно політичній, такъ въ найновѣйшомъ часѣ черезъ бóльшій впливъ гуманитарно-демократичніхъ ідей важне мѣсце въ своїй програмѣ положило питаню суспольному. Народъ, єго потреби и интересы, просвѣта и добробытъ, — се нынѣ оловні цѣли табору „народовцівъ“ въ Галичинѣ. Іе усуваючи зъ своєї хоругви цѣлей національнихъ, ставлять они обочь того рядъ питань тыяючихъ другихъ сторонъ житя суспольного“.

Дальше зазначуе авторъ становище народ-
ои партіи супротивъ Полякôвъ и признае, що
чи мъ разъ частѣйше стрѣчаются одиницѣ сво-
боднїй отъ національныхъ упереджень и вмѣючай
ъ той дразливой справѣ заховати становище

Іѣмцева, а такожь въ тѣмъ, що навѣть творы
акои даровитои писательки, якъ Елиза Кра-
вогорска, мало звѣстнїй въ Европѣ, хочь єи
зовѣти починаютъ переводити на славяньскій
зыки. За то ческа наука займає и нынѣ по-
естне мѣсце, хочь по-части ческїй ученїй мусатъ
ыдавати свои працѣ въ нѣмецкѣмъ языцѣ,
о выданя въ ческѣмъ языцѣ не оплачуються.
спѣшно розвиваєсь и ческа журналистика;
въ тѣмъ поли здобувъ собѣ головну славу Не-
уда своими суспольными фелетонами въ дуже
злантливо выданой часописи „Narodni Listy“.

Открытие ческого театру въ Празѣ въ
долистѣ минувшого , оку свѣдчить о томъ,
каки успѣхи робитъ національне освѣдомленье
чеховъ. „Сей храмъ штуки спорудила не дер-
ава, не мѣсто, не шпекуляція сплка , а
нагодъ вобѣ“ т, е. самъ народъ для себе — го-
рить пражска „Politik“. Коли въ сороковыхъ
рокахъ вѣбрався невеличкій кружокъ ческихъ
тріотовъ, одинъ въ нихъ, Палацкій, замѣ-
нивъ , что коли-бъ стеля завалилась, то всѣ
ческій патріоты згинули-бъ. Теперь ческимъ
тріотамъ — имя легіонъ. Открытие націо-
нальнаго ческого театру въ Празѣ стало не
только ческимъ, але и славянськимъ правни-
комъ. Чехи спѣшать отвѣдати свой театръ не
только во всѣхъ концѣвъ Чехъ, але навѣтъ
за Океану — въ Америки.

(Конец буде)

безсторонне и объективне. А что загаль доси дати. Мѣсяця вѣвъ вынятку були забраны
взглядомъ насть занимавъ вороже становище, — чи много гостей (именно въ селянъ) для недостат-
не мы по части тому вини? Задытаймо себе ку мѣсяця въ сали вдоволялись тымъ, що чул-
самыхъ широ, де есть въ Галичинѣ партія поль- стоячи докола оконъ та передъ салю. а многи-
ска, до котрои демократы рускыи широ и отверто таки повертали домовъ. Комитѣтъ нѣякъ не
могли бы протягнути руку? съ котрою зъ помѣжъ передвижулавъ такъ сильного нагромаджен-
истнующихъ теперь групъ пословъ польскихъ у гостей (именно селянъ).
Видно, эти речи потешали заслуги. Вид-

Львовъ единить ихъ спѣльность засадъ и цѣлѣй? Партии або групи, зближенко понятіями до рускихъ народовъ, польска Галичина доси зовсъмъ не має. Памятаймо такожъ, що не можуть усповлювати Русиновъ до згоды факты въ родѣ интернату Калинки, отдаванье монастырвъ въ руки езуитскїи и въ загалъ цѣла шляхотска господарка въ Галичинѣ, котра такъ тяжко даєся въ знаки народови якъ рускому такъ и польскому. Противенство затымъ въ значнїй части не есть національне, але суспільно-политичне, основане на рожници въ идеалахъ суспільныхъ и змаганяхъ политичныхъ.

Послѣдний уступъ о колько самъ въ собѣ
неясный и суперечный, о тѣлько для насъ цѣка-
вый. Доси цѣла форса галицкихъ Полякѣвъ була
въ томъ, что противенство руско-польске уважали
противенствомъ не національнымъ, але чисто су-
спѣльнымъ, т. е. твердили, что ту не борются о
рѣвнoprавностъ два особнї народы, але що се
тѣлько повстаютъ бѣднї противъ богатыхъ, го-
лота противъ пановъ. Авторъ статіи „Краji“
вправдѣ такожь каже, що се не есть споръ на-
ціональный, але зове его суспѣльно-политичнимъ.
Що се значитъ? А отъ що. Кромъ части су-
спѣльнои, боротьбы хлопа противъ пана, признае-
онъ справъ руской ще й политичне значенъ.
Яке? А таке, що Русини-демократы и въ поли-
тичныхъ идеалахъ рожняться отъ Полякѣвъ и ба-
жали-бы политичного устрою своеи отчины на
основахъ демократичныхъ. А що-жъ се за осно-
вы? Звѣстно, що першою такою основою есть
автономія племенна, областна, повѣтова, громад-
ска. А автономія племенна хиба-жъ не есть справа
чистѣше-національна? Твердити затымъ, що
антагонизмъ мѣжъ Русинами и Поляками въ Га-
личинѣ не есть національный, а тѣлько суспѣльно-
политичный, значитъ перечити себѣ самому. Ко-
нечно, насъ таке признанье п. А. З. тѣлько ра-

и нечно, нась таке признанье п. А. З. только раздудує, а мы, госячи свои національний змаганя, зъ звого боку завсѣгды додаемо, що нѣколи не були и не есьмо ворожими національнымъ, демократичнимъ и автономичнымъ змаганямъ Поляковъ, коли толькъ тї змаганя не мають аннексійныхъ централістично-полонизаторскихъ примѣшокъ.

—

ХІІІ

ДО ПИСИ.
Отъ Калуша.
(Вокально-декламаторскій вечеръ въ 2-гій
день Зеленыхъ святъ дня 9 л. червня с. р.). „Бо-
рѣтесь — поборете, Вамъ Богъ помогає!“ От-
акими словами зачинаємо, намъряючи подъ-
нитись радостною вѣстю зъ Вп. читателями
„Дѣла“, що и на нашомъ небосклонѣ глухого

ДО ПИСИ.

Отъ Калуша.

(Вокально-декламаторский вечеръ въ 2-й
день Зеленыхъ святыхъ дня 9 л. червня с. р.). „Бо-

во Львова, 2) товариству касина мѣщаньско-
за ласкае отступленье салѣ; 3) чч. селянамъ
шо дуже численно прибули, именно въ Цѣ-
вы, Рожнятова, Тужилова, Пойла, Сѣви-
Подмихайля, Войнилова и т. д.

ПЕРЕГЛЯДЬ ПОЛИТИЧНЫЙ.

Австрійско-Угорська Монархія

(Сторонница промыслов). Недавно скъ комитетъ зъ руки низшо австрійскъ зариства промыслового згromадженье гру промысловцѣвъ для нарады надъ справа бного промыслу, а на 17 н. с. червня склий до Вѣдня комитетомъ загального вѣча зиствъ промыловыхъ збръ начальниковъ си зариства, щобы рѣшити справу третього загаго збору австрійскихъ промысловцѣвъ. Пѣограмы, котра має дискутоватися на нынѣ зборѣ, назначений загальний збръ австрійскихъ промысловцѣвъ на конець серпня сего и буде радити надъ впливомъ и наслѣдка вого закона промыслового. Обѣ тѣ групы промысловцѣвъ зaimаютъ супротивъ себѣ непріяновище и одна старається паралижувати впливомъ, а загальне вѣче австрійскихъ промысловцѣвъ, котре має посля проектовъ комитету отся въ серпню, має правительству и бѣльшому парламентарій выразити вотумъ недовѣрія казати именно, що новий законъ промысловий отповѣдає потребамъ промыслу.

Рухъ предвыборчій) въ провинціяхъ, де
ютъ отбуватися выборы до сойму, знаходи-
теперь въ самомъ розхарѣ. Центральный чес-
комитетъ въ Моравії оголосивъ на дніахъ ото-

Отъ давна вже ладились мы до устроенія
одбного вечера, давно вже наші умы були
вернені до того, щобы всѣхъ нась, якъ мѣс-
цевыхъ такъ и позамѣсцевыхъ зъединити въ
адкахъ та поглядахъ вырозумѣти, наші
илы оживити и скрѣпiti, — въ цѣлой окон-
ици калуской поднести духа народного (якій
тъ часу смерти бл. п. Игн. Рожаньского сла-
ро двигався) и показати ясно, що мы маємо
право-обовязокъ всенародно свое житѣе заявля-
ти и показати, що „въ своїй хатѣ — своя
правда“. Вкінці дождались мы. Съ радостею
серци бачили мы селянъ, котрій на той
часъ цѣлыми громадами зѣ вѣхъ сторбнъ
орнулися и весело гуторили собѣ о наближа-
чихъ-ся вечерницяхъ. Цѣлый ринокъ мѣ-
ста и забудованье, де мали отбутись вечерницѣ,
вступили селяне и мѣщане зѣ поблизькихъ
та мѣсточокъ. При входѣ до салѣ по-
стала така глота, що голѣї собѣ будо ралы

комитетъ въ Моравіи оголосивъ на дняхъ ото-
до выборцѣвъ, котру именемъ комитета підпис-
дръ Шрамъ. — Народъ ческій, сказано въ отоз-
выпавъ на своїмъ прапорѣ національну рѣ-
правність и автономію краю, повѣта и громад-
а кождый ческій обыватель повиненъ стрем-
до того, щобы ческо-моравскій народъ занявъ
соймъ таке становище, котре ему не лишь за-
историчного его розвою належится, але ко-
отповѣдало-бы числу душъ, висотѣ оплачуваннї
податкѣвъ и образованю ческо-моравскаго народа.
Добро краю може бути забезпечено лишь въ
зи съ сильною Австріею и для того народъ
кій видить въ удержаню могучого становища
державы першу свою задачу. — Отозва харак-
тизує въ кінці згубнї тенденціи стороннішо-
вѣрноконституційного и взыває Чехівъ, що
підняли съ сею партіею борбу, котра забезпе-
ла-бъ имъ калежне въ соймѣ становище. —

чили немецкий консерватисты моравской пособности съ партию върноконституціи промисъ, а позаякъ черезъ то консерватисты скали переважный впливъ въ моравскіи то, мимо угодового характера сен акціи, остаточною цѣлею было окрѣпление элементу, деякій органы либеральной могли воздержаться, чтобы не высказать вдоволена, а въ виду того рожніцъ кими сторонництвами не то что зовсіку терлися, но показались ще виднѣшии.
(Справа развязали клубу львицу, склонить въ дневного)

ходить зъ дневного порядку журналистичній дискусії, а кождый майже день привносятъ съзаявленье, относящееся до сей справы, котре въ другій день интересований кружки въ своихъ органахъ офиціяльно або цѣвъофиціяльно докладаютъ. — Ще не затерлося въ кружкахъ лѣвицѣ прикре враженіе, котре, мимо вѣдомыхъ урядовыхъ заперечень и спросговань мусуда, шити вѣсть подана кореспондентомъ „Köln-Zeitung“ про розвязанье сего клубу, а теперъ недавно изъявилось одинъ зъ органовъ сего же сторонництва свѣжу вѣсть, котра посередно потверждає замѣтку розвязання клубу лѣвицѣ. „Grazer Tagespost“ вѣдае именно, що Пленеръ носится съ гаданіемъ основания нѣмецкого клубу, с. е. клубу отъ значнаго характеромъ нѣмецко-національныхъ позаякъ въ виду теперѣшнаго складу лѣвицї, нового клубу, съ такими тенденціями, не може ясно, що утвореніе сего нового клубу значило, только, що розбитъ давній партії. Зроzuли добро сей промахъ „Grazer Tagespost“ начальнику клубу лѣвицї, котрому будь-що-будь мусуда лежати на тѣмъ, щобы не пускати въ свѣтъ отей, компромитуючихъ позакулисовий змаганій пляны керманичевъ свого сторонництва, въ такъ давнійше заперечило тую вѣсть, домагаючи що о розвязаню лѣвицї нѣкому и не синдоції (Славянський послы істрийскаго сойму), котри минувшого року по поводу конфлікту съ венеціанцією бѣльшостею ухилилися буди бѣть участіемъ нарадахъ соймовихъ, понехали теперъ венеціанційну політику и приняли выборъ до комісії. Именно-жъ выбраний пос. Замличъ до комісії Фінансової, Спиничъ до комісії школы, а Логиня до комісії економичної. — На приватномъ зѣбраню рѣшили славянський послы говорите соймъ лишь по славянськи. — Кромѣ істрийской сойму радятъ теперъ въ Долитавіи соймы прѣгорицкій, тирольскій и далматинскій. — Прікрыто послѣднаго поднѣсъ намѣстникъ, що прѣвительство старається горячо о развитіе краю и отношеню духовному и матеріальному и окружнімъ соймамъ свою прихильность. О сколько оправданийъ обѣцянки правительства и о сколько оправданійъ були надѣлъ далматинско-хорватской прасы, сказаний по поводу открытия сегорѣчной сесії, какъ недалека будучность.

ЗАГРАНИЦЯ.

Россія. „Соврем. Изв.“ подали недавно въ каву статію о политицѣ Россіи на въходѣ „Nord. Allg. Ztg.“ перепечатала еи заразъ по дословно. Статія ся завзыває Россію, щобъ забрала собѣ въ Тихомъ Океанѣ, якій острѣйшій гдній на пристань для еи флоты. „Въходъ“ т. е. середземне пытанье, кажутъ „Соврем. Изв.“ есть лишь частею пытания тыкающаго Тихомъ Океану. Дорога до Константинаополя веде чрез горы Гиндокушъ и переку затоку. Константинаополь впрочемъ, Дарданелъ и Босфоръ для Россіи въ сущности злишній; она потребуетъ иль для того, щобъ забезпечити свои порты на Чёрномъ Мори. Що тыкає еи яко всесвѣтной жавы, то сї дороги зъ бѣдной Европы до пристани Азіи стратили для неи свое давне замѣнѣ; Россія мабѣ простѣйшій дороги. Герц. Балкъ, афганскій Туркестанъ мусить бути въ рукахъ Россіи, а тогды знайде Россія сама въ рогу зъ перской затоки до Тихого Океану. Повинна теперь лишь окоро оглянувшись за бѣдною пристанею въ Полинезіи⁴. Не знати певно кождого здивує, для чого органъ кн. Бенмарка таку велику вагу кладе на сю статію въ „Соврем. Изв.“, що ажъ еи дооловно каже по печатати. Правительству нѣмецкому треба помоги для почтовыхъ пароходовъ и отъ въ нагодѣ „Соврем. Изв.“, щобъ настригти Нѣмцівъ небезпечными хочь и трохи фантаситичними мрѣями россійскихъ политиковъ. — 15 и. ст. червня отбулися одружини вел. кн. Сергія съ княгинею геоскою Елизаветою; въвъ молоду пару. Вел. кн. Константина знову въ неласку у царя. — Въ правительстнныхъ кружкахъ чимъ разъ больше носятся слухи о заведеню особного министерства торговли. Звѣстно, что курсъ рубля недавно поднялся бѣльше трохи, а теперь знову упадае помимо тогъ нема жадной причины до сего. Компетентній правительственный суть отже того мѣнія, что рубль будуть такъ довго спадати, доки не буде утворене особне министерство торговли, не могло бы сему зарадити. — „Петерб. Вѣд.“ носять, что въ губ. волинській въ подольскій збѣльщене число обѣздчиковъ и що они ще менше два разы въ мѣсяць будуть разрушать весь пограничній шинки, фабрики, склады и т. п. правительство хоче въ оей способѣ усунуть карство, яке въ послѣдніхъ часахъ дуже глося. — Правительство заборонило продажу одинокихъ чисель газеты „Руск. Вѣд.“

Италія. Здається, що Феніксне крізь землю уважаютъ своимъ ворогомъ и курію рано, посля „Monit. de Roche“ англійска поліція домила італіянську, щобы ся зновъ привести въ

Петра. Крѣмъ тогоже збѣльшено такоже значно ото-
рою безпеченство въ найблизшомъ сѹдействѣ
Ватикул. — Въ ночи зъ 10 на 11 с. и. насту-
пивъ въ Генуѣ въ церкви Непороч. Зачат. силь-
ный выбухъ динамитовъ. Въ двѣ дѣры фасады
сей церкви вложено набои динамитовъ. Заразъ по
пѣвчи наступивъ выбухъ такъ сильный, что
выломивъ велику дѣру въ стѣнѣ церкви, разтрѣ-
скавъ скарбону церковну и повыбивавъ всѣ окна
въ домахъ противъ церкви лежащихъ. Подобный
выбухъ наступивъ такоже и въ церкви св. Лавре-
тия, лишь не зробивъ тутъ жадной шкоды. —
Пропаганда зачислила книгу патра Курчи подъ
заголовкомъ "Королевскій Ватикулъ" до книгъ
заказанныхъ, а самому авторови заборонила пра-
вить службу божью.

Сербія. "Рол. Согг." доноситъ, что Нѣмеч-
чина, Австроїя и Россія предложили такъ Сербіи
якъ Болгарію свою улуши, и что Сербія вже при-
няла ихъ подаюко. Болгарія не дала ще жад-
ной отповѣди, хоچе здеся, что она згодится на
предложение интересованихъ державъ, мимо того,
что закида Сербія провокацию. Всѣ жалобы Сер-
біи на Болгарію мають бути несправедливай. По-
слия вѣдомості зъ Риму, италіанское правитель-
ство не беретъ жадного участія въ заладженю
сербско болгарского спора; сего поднялись вы-
ключно лиши державы интересовани на балкан-
скомъ пѣвѣстровъ.

Бельгія. Пытание кабинетове вже порѣщено
и Малю обоймае новый кабинетъ. Министерство
происѣти має бути знесено въ управа школъ пе-
рейде просто въ руки епископовъ и духовенства.
По поводу сего всѣхъ клирикальныхъ журналы
въ цѣлой Европѣ высказують свою надзвѣчайную
радость, что "масонський либерализмъ", що только
наробивъ злого, починавъ уладати и въ сѣй дер-
жавѣ поіться найтяжіший ударъ. И дѣйсто, уна-
дохъ либерализму въ Бельгії отѣлѣвъ дуже при-
гнетаючи и на либералѣвъ прочихъ державъ ев-
ропейскихъ; за те клерикали пѣдносять нынѣ
вже даже омѣло до горы голову. Особливо сильно
далася почутиша поражка либераловъ въ Италии
и Нѣмеччаніи.

Голландія. Справа наслѣдства преотола въ
Голландіи выступає чимъ разъ сильнейше на пора-
докъ дненій. Князь Оранія и наслѣдникъ преотола
есть дуже хороіи и на его подужань нема вже на-
дѣй. Такъ само має бути хороій такоже и король
Вильгельмъ III. Пѣдно голяндской конституції зъ
1848 р. на случай смерти короля голяндского и на-
слѣдника кн. Александра дочка короля, урожена
1880 зъ князіемъ Вальдекъ, буда-бы наслѣдницею
преотола. До часу еи повнолѣтности мусѣба-
бы була вызначена регенція. Французскій отже и ан-
глійскій газеты звертають увагу на то,
що Нѣмеччина вже ѡтъ давна рада-бы загорнути
Голландію и теперь тымъ большу звергає на юю
свою увагу. Новоіменованый посолъ въ Гадзѣ-
ки. Гербертъ Бисмарктъ, синъ канцлеръ нѣмеч-
кого, має посла французскихъ газетъ приглядати
цѣлой справѣ зъ близька и дѣлати послия обста-
вия. "Times" знову просто каже Французамъ,
щобъ замѣстя на Египетъ, большу увагу звергали
на Голландію.

Египетъ. Черезъ упадокъ Берберу небез-
печенство для самого Египтустало дуже ве-
лике; загони Магдія можуть вже теперь легко
каждого часу власти и до Египту. Все зависить
отъ судьбы Донголѣ, де ледво 1200 войска съ
кѣлькома арматами стоить въ досягти слабо укрѣ-
плений таборѣ. До "Times" доносять зъ Короко,
що 35000 вороховниковъ вырушило вже въ по-
ходъ на Донголю, щобъ се мѣце забрати передъ
магометанскими постомъ, що припадає на 25 чер-
вня. Маѣоръ Киченеръ, комендантъ въ Короско
и добрый знавецъ краю и жителій, каже, що не-
безпеченство есть теперь далеко бѣльше якъ бу-
ло передъ тымъ. Пѣдно его думки по упадку Дон-
голѣ нападъ вороховниковъ на Египетъ не давсь-
бы оминути. Асуанъ трудно боронити а по забо-
рѣ Донголѣ має бы непріятель отверту дорогу
до горѣшнаго Египту не звертаючись до Асуану.
Наколи-бѣ англійске войско вырушило теперь
до Свакіма и Берберу, то могло бы майже въ
тому самомъ часѣ добрatisя до Хартума, въ ко-
трѣмъ Магдій бувъ-бы вже в Каїрѣ. Пѣдно ин-
шихъ вѣстей въ йсоки Магдія есть вже лиши на 8
дній ходу отдаленіе ѡтъ Короско. Межи симъ
мѣстомъ а горѣшнимъ Египтомъ стоить лишь въ
немногихъ мѣсцихъ египетске войско залогою, и-
менно въ Вади Гальѣ 300 Египтянъ и двохъ о-
фicerovъ англійскихъ, въ Короко три компаніи
и три англійскіи офицеры, а въ Асуанѣ 1000 лю-
дей съ шесть канонами и четырьма англійскими
офицерами. Всѣ тѣ залоги якъ видно складаються
зъ самыхъ якъ Египтянъ, на которыхъ поминувши
вже ихъ слабу силу якъ опуститися не
можна; нападъ отже на Египетъ передъ рамада-
номъ здеся бути дуже вѣроятный, — Магдій же
заповѣвъ вже, що зъ Каїро выбереся на богомо-
лье до Мекки.

НОВИНКИ.

— Першу руску прогульку зъ Львова до Рудна
устрою днія 22 л. червня комітетъ любовниковъ
руковъ сценъ и забавы. Пойзды зъ головного
дворца отходять о год. 2 и 5 по полуночи, а вер-
тають о год. 9/4, до Львова. Кошти подорожні
туда и назадъ вносяться 24 кр. Упрашаєши о якъ
найчисленнійшую участію.

— Министерство вѣроисповѣданъ намѣряє урегу-
лювати нѣтьшне право патронату и збора ста-
тистичнаго матеріяль въ тѣмъ предметѣ, подѣ-
ливши патронатъ на четыри групи: публичный,
приватный, духовный и мѣшаний. Ходъ сего дѣла

будемо мы цільно слѣдити и не залишимо о нѣмъ
подавати вычерпуючій вѣдомости.

— Ректоромъ львовскаго университету выбраный на
рокъ 1885 профессоръ пасторальной теологии ко-
дръ Людвікъ Кльоссъ.

— Зъ Станиславова пишуть намъ: Пѣдно опо-
вѣстки отбулися три популярніи выклады, урядже-
ніи Выдѣломъ тутешніи фили "Проївты" днія 9
червня о. р. Въ красной сали радионъ мѣста
зборало мимо неопогоды надъ 70 членовъ и го-
стей, окольничихъ и мѣщанъ, которыхъ при-
вітавъ короткимъ словомъ голова фили профес.
Желеховскій. Оттакъ слѣдуали выклады, имен-
но: 1) П. Леонідъ Заклинський выкладавъ о важ-
ности нового руского товариства "Народна Тор-
говля", о его краснѣмъ дотегерѣшнѣмъ розвою,
о его задачи основувати крамницѣ рускій (особли-
во громадскій) по мѣсточкахъ и селахъ, а наконецъ
выложивъ такоже наглу потребу закладаня чита-
льни по селахъ, яко першихъ благодатныхъ роз-
садниківъ всяко доброго громадскога дѣла, воя-
кого патротичнаго подвига. 2) П. Дръ М. Бу-
чинський выкладавъ о першихъ добахъ культуры
людскога съ уважаніемъ землѣ замешканої та-
перь Русинами. 3) П. проф. Остапъ Левицкій вы-
кладавъ на приридахъ цѣкавѣйша зъвища зъ
гидростатики. Съ великою увагою и
видимъ займеть слухали всѣ притомніи науки,
поданой такъ приступно и займаючи панами
викладчиками. Того-жъ дня записало до фили
товариства 10 новихъ членовъ. Ви. пану Дрови
Каминському, посадникови мѣста, належито за-
живиче позволене такъ догодно салѣ уклідна
подиа ѡтъ цѣлого товариства.

— **Бібліотека И. Онишкевича** томъ III, выдаваний
"Академичнѣмъ Братствомъ" выйде вже сими
дніми зъ печатнѣ товариства им. Шевченка. Те-
перь ѿнічтога складъ передмовы до сего тому,
написаної молодымъ нашимъ писателемъ п. Вол-
одимиромъ Коцловськимъ.

— **Братство церковнѣ и читальнѣ.** Въ 52 и 53 ч.
"Дѣла" подали мы списъ надосланыхъ "Академич-
ному Братству" справа здань про читальнѣ и брат-
ства газетности. Отъ тога часу наспѣло дальше

15 справа здань про читальнѣ, а именно: въ Го-
родицѣ, Торкахъ, Комарнѣ, Озерянахъ, Цетуї,
Яворовѣ, Роздвиахъ, Тейсаровѣ, Волѣ Якубо-
вѣ, Соколовѣ, Сваричевѣ, Сулимовѣ, Жовтня-
цяхъ, Ляшкахъ довгихъ (приватна читальня) и
въ Спасѣ. Окрѣмъ Тейсарова и Ляшокъ довгихъ
всї решта справа здань ѡтпоявляю дуже докладно
и цѣкаво. Про братства церковнѣ придано дальше
13, такоже дуже докладныхъ и дуже цѣкавихъ
справа здань про читальнѣ, а именно: въ Го-
родицѣ, Торкахъ, Комарнѣ, Озерянахъ, Цетуї,
Яворовѣ, Загорї, Мшанцѣ (пайлішне и найдоказ-
нѣшнѣ), Золотникѣ, Городицѣ и Ноївцѣ, Озерянѣ,
Цетулѣ, Тейсаровѣ, Волѣ Якубової, Соколовѣ,
Ляшокъ довгихъ и Спаса. Такимъ чиномъ наспѣло
доши до "Акад. Братства" ѡтпоявѣдъ про 47 цер-
ковныхъ братствъ, и 52 читальнѣ. Маленько! На-
вѣть що до рускихъ читаленъ, которыхъ членъ
коресп. "Етнограф. Кружка" має досі спианыхъ
(посля справа здань въ наспѣвшихъ квестіонаріяхъ
и въ "Дѣла" та "Батьківщинѣ") 320! Звергаюмо
увагу дальшихъ нашихъ справа здань про читальни
и читальнѣ, що потребуюю коніи писати и того,
що вже про ихъ читальню надруковано въ "Дѣ-
ла" и "Батьківщинѣ", позаякъ при обробленнѣ
все се буде увѣгладнено. Намъ цѣкаво найбѣльше
дознатися про те, про що не було въ газе-
тахъ. Такоже просимо додавати вѣразно, въ як-
ому будынку ѡстітися якъ читальнѧ, позаякъ
поміщене читаленъ — справа бачится, для нихъ
найтажаша. Коли-бѣ читальнѣ мали свои обширні
и хороіи будынки, то они спрѣдѣль була-
буть осердкомъ політичнаго, просвѣтнаго, економичнаго
и артистичнаго житя нашого народа. Будовля въ
каждомъ селѣ такого громадскога дому приве-
слана для руского народа необчислени користи... .

— Зъ Рогізна пишуть намъ, що тамъ-же днія 14
л. червня завязано читальню. Охочи до просвѣтѣ
люде зобралися въ канцеляріи громадской и подъ
проводомъ патротичнаго о. Стеф. Добрянського,
который зволивъ надѣлити читальню чотирьма ча-
сописями, ухвалили вислати статуты до ц. к. на-
мѣстництва. Щасть Боже!

— Въ Корчнѣ коло Сокала ѡтбулося минувшого
мѣсяця торжественне открытие читальнї. Хороіе
слово, откryваюче читальню, выголосивъ о. Мих.
Фолісъ. Потомъ выбрано ѡтдѣль: головою ч. Ап-
тон. Сѣрка, начальника громады, а прочими чле-
нами вѣдѣ други ч. господарѣвъ. Онобла на-
ступивъ отчигъ п. Іосифа Фолиса, богословіа зъ
Вѣднія п. заг. "Теперѣшні часи а наша читальня".
По отчигъ ѡтпоявивъ хоръ громуко пѣсню
"Щасть Боже", а 11 лѣтна дѣвчинка декламувала
поезію Т. Шевченка "Думы мої". Дальше слѣ-
дували зновъ хорові сїбїи и декламація. Підъ
конецъ голова читальнї ч. Сѣрко выголосивъ про-
шальну рѣчъ, въ котрой вѣзьши многолѣтство для
Е. В. цѣсаря дану намъ свободу народного роз-
вою. Опобля сердечно угощено гостей въ сали
школьнѣй. Мѣжъ гостями бувъ о. Левицкій съ ро-
диною и многіи селинне зъ сусѣдніхъ селъ. Бого-
словіа зъ Львова пп. Алекс. Очабрукъ и Ив. Рад-
ецкій прислали читальню щирѣ благожеланія.

— Въ Чернівцяхъ ѡтбулося сими дніми перши
загальний зборъ членовъ товариства для будовы
"Народного Дому" въ столиці Буковини. На
зборѣ выбрано новый ѡтдѣль и поручено ему
дальше збирати жертвы на тую народну цѣль
(досі фондъ виносила звѣщи пѣвтора тысѧц ар.),
щобъ можна чимъскори починати будову. Вы-
дѣль складають: проф. Еротей Пигулякъ, пред-
сѣдатель; проф. о. Исаид. Воробкевичъ и суділ
Володим. Іасеницкій, заступники; учит. Ем. Поп-
овичъ, секретарь а учит. Ост. Проданъ его за-
ступникъ; проф. Ост. Пигулякъ, касієръ; офи-
ціаль Окуневскій, господаръ; адвок. суд. Мих. Ко-

ралевичъ, контролоръ; Ево. Андрійчукъ, Григ.
Воробкевичъ, Бранікъ, Федоровичъ, Ноєвичъ, Неч-
вечеріль и Ив. Тымпнський, члены вѣдомства; о.
Огоновскій, проф. Билинкевичъ, суд. Реваковичъ,
офиціаль Харжевскій и мѣщанинъ Острівскій,
члены комісіи надыраючою.

— **Академітантами** именованіи судові практи-
канти Святославъ Шанковскій и Володимиръ
Дольницкій.

— На львовско-чernовецкїй жѣлезницѣ межи Бѣбр-
кою а Старымъ селомъ невысѣдженій дози злоб-
ники вимили оноги брусь зъ моста и прикрѣ-
пили его однимъ концемъ въ зробленій имъ такъ,
що ѿнъ сторчавъ цѣлъ до горы. Локомотивъ
поспішного пѣвѣду розтрѣкала брусь, але ѿнъ
розвивъ лѣхтарю, прикрѣплену передъ локомоти-
вою въ висотѣ на 1½ стопы надъ землею. Зло-
чинціямъ очевидно ходило о то, щобъ поспішній
пѣвѣдъ вискочивъ зъ шинъ, бо ѿнъ на ѿвѣ годи-
ни передъ тымъ перѣїзджавъ туди пѣвѣдъ товари-
вый, а мостокъ ѿнъ не бувъ ушкожденій. Въ
справѣ ѿнъ розпочалося судово-карне слѣдство.

— Пенсії вдовъ и сиротъ по священикахъ ар-
хиєпархії складають о священикахъ читаль-
ни въ селахъ, яко першихъ благодатнихъ роз-
садникъ всяко доброго громадскога дѣла, воя-
кого патротичнаго подвига.

— Исаїтія Игнатія Вурма, посла до рады державної и
моравского сїбїи, советника и викарія при ка-
теральномъ костелѣ въ Оломоуцѣ, отзначивъ
львовскій митрополичій ордінія здань со-
вѣтника митрополичої консисторії. Ко. Вурмъ,
яко вѣдомо нашимъ читальню, підъ часъ по-
буту депутації руского клира въ дѣлѣ конгресу,
служивъ ѿнъ радо и всеможливо живичество.

— Управителемъ "Народного Дому" на мѣсце пок.
Алексія Палюха назначивъ управляючій совѣтъ
провизорично п. Василія Лаголу, практиканта
судового зо Львова. Конкурсъ на теперь не буде
розписаній.

— Великій градъ упавъ сеи недѣль въ окрестності
Стрия. Градъ лежавъ на землї ѿвѣ поне-
дѣлокъ рано.

— Зъ Устрікъ и Добромуя дозотали мы зѣвѣткі
о перелѣгавшихъ тамуды величезныхъ рояхъ
комахъ званыхъ "шклярками" (Wasserjungfrau),
котрѣ зъ далека можна було вважати саранчою.
Першій поглядъ на одинъ примѣрникъ, засланій
намъ въ листѣ, а такоже т

5 килев
БОЧОВКИ ВИНА
поручас
ТОРГОВЛЯ ГЕГЕЛЯСКО-ТОКАЙСКИХЪ ВИНЪ
К. Ф. ПОПОВИЧА
927 (32—52) ВЪ ТЕРНОПОЛИ

1 бочовка Гегеляского столового . 2 зр. 10 кр.
1 " Гегеляского столового голуби-
шоу якости 2 зр. 30 кр. и 2 " 50 "
1 " Гегел. стол. ароматичного 2·70 и 3 зр.
1 " Самородного вытравленного . 4 зр. 30 кр.
1 " Ермелееки-Бакаторъ стол. 2 " — "

Повыше наведеній цѣны розуміються вразъ
стъ бочковою окованою желѣзными обручами и о-
плаченными портомъ почтовымиъ, такъ что благо-
склонный отбиратель жадныхъ больше коштѣвъ
не поносить. Купуючи вина особисто только у
производителя ручитъ за здоровій добрый, натураль-
ний и лучшій вина якъ зъ Вершецъ, и просить о ла-
скавій замовленія.

Бюро заступницства

„Azienda“

находится

въ домѣ князя К. Пониньского

при Маріїцкой площаи ч. 8,
1. поверхъ.

1—1

ДОМЪ КОМИССОВЫЙ
Константина Орловского

Львовъ, ул. Валова ч. 13

посредничить въ арендѣ и продажи добра и реальностей сельскихъ и мѣщихъ; поручить арендаторамъ, купцамъ и пожичкамъ; выконуне всіхъ припорученія торговельній, приватній и домовой та господарской, въ мѣсци и на провінцію. Контора службова доставляє здѣбныхъ управителівъ, екомомбъ, писарѣвъ и гуменыхъ, учительъ и губернантокъ, паны покосій, бояны, кухарки и ключницій, паробковъ, вѣзниковъ, локаѣвъ и кухарѣвъ.

(1—3) Просить о ласкавій порученія.

Панѣ вольного стану, що хотѣла бы приступити до зысковної спбки съ первымъ капиталомъ, зволить ласкаво подати свою адресу.

NEUE (13.) UMGEARBEITETE ILLUSTRIERTE AUFLAGE
Brockhaus' Conversations-Lexikon.
Mit Abbildungen und Karten.
Preis à Heft 30 kr.
JEDER BAND FL. 4.50., LEINWAND FL. 5.40., HALBFANZ FL. 5.70. O. W.

Реальність
складаючися зъ мешканія о 3
комнатахъ и кухни, зъ саду
о добѣрныхъ деревахъ, зъ бу-
дьнікъвъ господарскихъ, ма-
юча поля орного и лукъ 22
морги, положена

ВЪ СЕЛЬ Серни
о 2 милѣ дороги въ Мостискъ,
есть до проданія зъ вольної
рукъ мѣщевого душаисты-
ря. Почта Краковецъ.
1114 (1—3)

Учителъ мѣской школы
въ однѣмъ провинціональномъ мѣ-
стѣ, Русинъ, съ довголѣтною
практикою, глядить лекціи на
часть вакацій въ здорової горохѣ
окрестности. Близшій вѣсті въ
редакції „Дѣла“. 1—?

Выдавецъ и редакторъ: Иванъ Белей.

Учителъ
львовской школы народной
Русинъ, педагогъ съ рутинкою,
готовъ обніять на часъ вакацій
лекцію въ рускому домѣ. Підой-
маєшъ учити дѣти зъ школы на-
родныхъ и зъ пізшихъ класівъ га-
мазіз. Близшій вѣдомостъ въ ре-
дакції „Дѣла“. 1—3

5000
ОСТАНОВЪ СУКНА
(3 до 4 метры)

у всѣхъ краскахъ, на одя-
ги мужескій, на загортки,
жіночій мантії вѣтъ дошу,
на жіночій плащѣ — роз-
сылає за поспѣшното за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brünn.

Останки не до вподобы
принимається назадъ. Вздбрѣ
высылаются по присланю
10-крайцаревої марки.
1061-12-52

„СЛАВІЯ“

БАНКЪ ВЗАИМНЫХЪ УБЕЗПЕЧЕНІЙ ВЪ ПРАЗѢ

Уbezpechenie плодовъ земельныхъ противъ шко-
дамъ отъ градобитя.

Поодинокій цѣни плодовъ земельныхъ — если ті не суть высшій отъ цѣнъ правдивыхъ — будуть въ каждомъ случаю при ликвидациіи школъ мѣроприятіи и школа зостане на подставѣ тихъ же заплаченою.

Банкъ „Славія“ выплативъ своимъ членамъ въ протягу тридцатилѣтнаго своего существования въ отдалѣ убезпече-
ній градовыхъ болѣше півтора міліона зр. а. в., яко ви-
городженія за школы градовій.

Шкоды ликвидуются черезъ мужѣвъ довѣрія, которыхъ убезпечений самій выбираютъ.

Належитостъ за убезпеченье есть однакова: чи убезпеченье заразъ, чи доперва въ часъ грозячого вже небезпеченьства заключится, въ котрому то случаю внесеніе до убезпечения звычайно минає вже съ цѣлою и приносить такъ членамъ якъ и банкови немало клопоту, по-
неже вже разъ градомъ ушкодженій плоды до убезпечения принятими бути не могутъ.

Премію (належитостъ) можно заплатити до-
перва дня 30 вересня т. р.

Отже-жъ, коли при заключенію убезпечения не конче потреба готовки и о-
подвигшеніе убезпеченого капитала коли-будь можна внести — запрашаемо до
приступленія къ убезпечению.

ГОЛОВНА ДИРЕКЦІЯ
банку взаимныхъ убезпеченій
„Славія“ въ Празѣ.

Складъ фабричный красокъ, лакеровъ, покостовъ, про-
дуктовъ хемичныхъ заразомъ и торговля матеріалами

ГИБНЕРА и ГАНКЕ

1104 (40—?) во Львовѣ, Ринокъ

поручас

Краски олѣйній зовсімъ готовій до ужитку, до
малювання дверей, оконъ, помостівъ, да-
хобъ, домбъ, городовъхъ зварідівъ и
господарокъ, зварідівъ рольничихъ
и т. д.

КРАСКИ

олѣйно-лакеровъ и бурштиново-лакеровъ
масу до запускання помостівъ
власного виробу, найвищого рода
лакеръ до помостівъ,
лакеръ до школъніхъ таблиць
найдобреїшай

лакеръ повозовий правдивий
англійскъ зъ фабрикъ Wilkinson, New-
wood and Clark въ Лондонѣ,
всіхого рода лакеръ до роботъ
внутришніхъ, вінчніхъ, деревъ, оксельза и скрбъ.
Пасы до машинъ и мотоциклівъ
лакеръ шкіръ белтівськіхъ
ширинахъ.

Артикулы гумовій
кишки гумовій до газу и до сти-
води, вина, пива, вінсу, піли і пр.
простягала гумовій

Пасы до машинъ и мотоциклівъ
лакеръ шкіръ белтівськіхъ
ширинахъ.

Гурти до машинъ, вумѣ ковани
Рури цинкові и оловяні.
Шорти, дьотки и куади.

Порошокъ на комахи и мідь, пакети
на комахи, камфора въ перці.
Артикулы товстоліній, мыла тонкі
Extracts d'edour, Eau de Cologne
лакеръ и помади.

Лакъ до печатання.
Чорнило до писання, до гелію
чорвови, синє, коричневе, до писання
и автографіче.

Краски до печатокъ, гума і пр.
розвиваль.

Кітъ до скла и порцеляни.
Смаровило непромакані
скрбъ.

Смаровила на кольця
бомъ ужитку.

Товщи до оружія.

Лакеръ до чоботівъ чорвови,
и мінінчісія.

Торнило до скрбъ.

Артетура до консервованія

Все по найдешевши

Цінники спеціальний на хади

и глано.

При замовленіяхъ и заслу-
гою просимо о присланні листа
місця, которая вистарчить для по-
слання тамъ и назадъ контргоду по-
слання на случай недограми послання.

Отъ осені року 1884 въ
снімъ домъ Ринокъ ч.

подъ зар. К. Беднарчукъ

—INTERIA—

Учителъ

львовской школы народной

Русинъ, педагогъ съ рутинкою,
готовъ обніять на часъ вакацій
лекцію въ рускому домѣ. Підой-
маєшъ учити дѣти зъ школы на-
роднихъ и зъ пізшихъ класівъ га-
мазіз. Близшій вѣдомостъ въ ре-
дакції „Дѣла“. 1—3

5000

ОСТАНОВЪ СУКНА

(3 до 4 метры)

у всѣхъ краскахъ, на одя-
ги мужескій, на загортки,
жіночій мантії вѣтъ дошу,
на жіночій плащѣ — роз-
сылає за поспѣшното за
останокъ по 5 гульд.

L. Storch, Brünn.

Останки не до вподобы
принимається назадъ. Вздбрѣ
высылаются по присланю
10-крайцаревої марки.

1061-12-52

1—1

1108—3—3

1108—3—3

Окладинки зъ заграницѣ!

Зъ препорученіемъ и апробатою Его Преосвященства Єпи-
скопа дра Сильвестра Сембраторовича, накладомъ

Конст. I. Урбана и Спілки

выйшовъ изъ друку

НАРОДНЫЙ РУСКІЙ

МОЛИТВЕННИКЪ

(побольшene и поправлене виданье съ толкованьемъ)

который получити можна

Въ торговли Мих. Дымета и у Конст. I. Урбана

ч. 20. Ринокъ, Львовъ.

по слѣдуючихъ цѣнахъ:

На великої папери брошур. (560 сторінъ
друку) — за 1 зр.

Оправлений для Дамъ въ аксамитъ — за 5 зр.,

6 зр. и висше.

Оправлений въ скрбъ, богато възлоченій —

за 2 зр. 60 кр. и съ золотымъ обрѣзомъ и футеро-
ломъ — за 3 зр.

Такій самий на звичайному папери оправлений

въ скрбъ-полотно — за 90 кр.

Оправлений цѣлкомъ въ полотно за 1 зр. 10 кр.

Оправлений въ полотно розличного цвѣта, оздоб-
ній, съ възлоченіемъ крестомъ, съ футераломъ — за

1 зр. 60 кр.

Меніший (352 стор. друку) оправлений въ папъ-
полотно — за 60 кр.

Купуючимъ більше екземплярівъ от-
вѣтній работъ! 2—6

ІЧІНІДІВЪ ЧЕ ІЧІНІВІКІО

НОВЕ ВЫДАНЬЕ МОЛИТВЕННИКА!

14 ПІНІДІВЪ ЧЕ ІЧІНІВІКІО

14 ПІНІДІВЪ ЧЕ ІЧІНІВІКІО